

KARI MM JAHDISSA

Tervepä taas sinne lumiseen Suomeen. Meillä on täällä Epsan-jassa hienosäädöt meneillään. Käväisimme Silvanin Petterin kanssa treenailemassa pehmeässä hiekassa ajoa Belgian Lommelissa ennen Saksan Kaltenkirchenissä 11.-12.3. pidettyä "Onkel-Toms-Hutte" -kisaa, kun täällä Espanjan muuten niin mahtavissa harjoitusolosuhteissa ei ole tarjolla pehmeää maastoa. Saksassa menikin suomalaisittain ja Husqvarnan kannalta kisa ihan mukavasti, kun Aholan Mika voitti piikit, Petteri voitti 250-kuutioisella oman luokkansa sekä kokonaiskilpailun ja meikäläinen otti ykkössi-jan isoissa nelareissa.

Olemme ajaneet ahkerasti joka päivä, sillä olemme olleet terveitä ja säilyneet kolhuitta. Lievää turvalaan käyntiä ja konttailuahan aina tietysti mahtuu ohjelmaan ja pikku rupia saa rapsutella tämän tästä, mutta kukapa niitä laskee. Olemme löytäneet uusia mukavia polkuja ja viikossa meille on kertynyt ajamista keskimäärin parisenkymmentä tuntia.

Tulevaa kautta ajatellen vasta nyt meillä alkaa lopullisesti olla tiedossa, mitä sarjoja ajamme ja mitä ei. Viime syksynähän näytti sille, ettei Italian mestaruussarja kuulu ohjelmaamme, enkä oikeastaan ollut siitä niin pahoillanikaan, sillä siinä ei ole oikein ollut rehdin pelin makua.

Reittien pitäisi olla salaisia, mutta käytäntö on kuitenkin osoittanut, että kyllä paikalliset osaa ne ulkoa, ei muuten kaverit, jotka saa

multa MM:ssä tullen menen turpiinsa pyörittäs mua kotikisoissaan 6-0. Mä vihaan häviämistä ja sillon kun menee kisoihin tietoisena siitä, että toiset on täysin toisissa lähtöasemissa, niin se ottaa päähän.

Niinpä teimmekin Petterin kanssa sopparin Hussen Saksan -maahantuojaan kanssa sikäläisen mestaruussarjan ajamisesta. Se sopii kalenteriinkin oikein hyvin, sillä varsinaisesti se sijoittuu loppukesään ja alkusyksyyn, eikä häiritse MM-sarjaa millään tavoin. Eka kertaa vuosiin saan pitää heinäkuun lomaa niinkuin muutkin ihmiset, sillä siihen ei osu yhtään kisaa, MM:t on jo ajettu ja Saksa odottaa.

No, viime joulukuussa alettiin sitten puhua, että me ajaisimme sittenkin myös Italian kisat. Eihän meillä mitään sellaista komennusta vastaan ollut. Onhan se työnantajallemme, Husqvarnalle tärkeää markkina-alueita ja sen lauluja laulat, kenen leipää syöt, niinhän sitä sanotaan. Joulukuussa, Roomassa MM-kultamitalien jakotilaisuudessa kaikki oli vielä selvää ja Italian liiton miehet toivottelivat tervetulleiksi, mutta sitten vuoden vaihteen tietämissä tallipäällikköni "Fabu" Azzalini kertoi, että yllättäen olikin alkanut tulla kaikenlaisia ehtoja ja vaatimuksia ulkomaalaisten osanottoa kohtaan.

Talli oli lopulta päättänyt olla uhmaamatta ja synnyttämättä tulehduksia ja todennut, että olkoon. En ole viitsinyt sitten sen tarkemmin kysellä, että miksi, sillä välillä on parempi niin.

Pyöräni on pääpiirteissään samanlainen kuin viimevuotinenkin. Käytössäni on kuitenkin nyt Ohlinsin perinteisessä asennossa oleva etupää ja se on tosi mahtava. Nelari on kaksitahtiseen verrattuna sen verran massiivisempi, etenkin hypyissä, että aina maahan tullessa tuntuu kuin pyörä ensin vajoaisi maahan, sitten pysähtyisi ja vasta sen jälkeen jatkaisi matkaa. Ohlärin keulalla ei tule lainkaan tätä tunnetta, sillä sen sisäinen kitka on aivan olematon. Keula nielee hyppyä ja pomput ja matka jatkuu viiveittä eteenpäin. Se on myös vasenta "romurannettani" ajatellen huomattavasti hempeämpi kuin mitkään aiemmin käyttämäni etupäät.

Aprillipäivänä alkavaan MM-sarjaan päästään siis lähtemään erittäin hyvistä asetelmista. Pelit toimii hyvin ja ukot ovat täydessä tikissä. Olo on myös omalla tavalla paineetomampaa, sillä teamimme ei enää jatka yhteistyötä tupakkatehtaan kanssa. Enää ei tarvitse mainostaa sellaisia tuotteita, jotka ovat ristiriidassa oman ajatusmaailman kanssa.

Sainhan minä siitä jo viime vuonna Suomessa tuntuvan uhkasakkopeloitteenkin. Nyt ei ole sitäkään vaaraa, eikä tarvitse piilotella mitään. Teamimme pääsponsorina on nyt italialainen El Campero merkkivaatefirma, joka on ollut kuviossa jo aiemminkin, mutta nyt sen panos on merkittävämpi.

Ajovarustepuolella koko tehdas-teamimme jatkaa yhteistyötä viime vuotiseen tapaan kotimaisen Sinisalon kanssa.

Viime vuosien päävastustajani KTM:n Fabio Farioli on läpikäynyt viime syksynä polvileikkauksen ja saamiensa tietojen mukaan hän on sen jälkeen ollut enemmän viihteen kuin harjoittelun parissa. Niinpä ilmeisesti päävastustajinani alkavalla kaudella ovatkin merkkitoverini, Slovakian Jaroslav Katrinak ja Ruotsin nuori Husaberg-kuski, Peter Jansson. Kyllä tässä ollaan ihan toisissaan lähdössä hakemaan viidettä mestaruutta ja uskonpa, että jo parilla edellisellä kaudella paremmuutensa 125-luokassa todistanut Petterikin saa siitä tällä kaudella virallisen dokumentin, eli MM-kunniakirjan ja lätkän kaulaan. Kausihan alkaa meidän kotimaisemissa, täällä Espanjassa ja myös päättyy yhtä tutausta ympäristössä, Riihimäellä.

Petteriltä viime kaudella lahjaksi mestaruuden saanut Paul Edmondson vaihtoi muuten yli 175-luokkaan ja sehän tarkoittaa sitä, että Paulin ei tarvitse nöyrytyä Petterin edessä tunnustamaan, että jo viime kaudella jämsäläinen oli nopein.

Nyt muuten täytyy lopettaa, kun putkimies soittaa ovikelloa. Porasin nääs hyllyn koukulle reikää seinään ja kuinka ollakaan, just siinä kohtaa oli seinän sisässä vesijohto. Täällä oli ekaks pienet vedenpaisumukset ja sen jälkeen ollaan oltu ilman vettä, mutta eiköhän tässä tänään vielä pyykillekin päästä

Terveisin